

Sag T-12/93

Comité central d'entreprise de la société anonyme Vittel m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Konkurrence — forordning nr. 4064/89 — beslutning, hvorved en fusion erklæres forenelig med fællesmarkedet — annullationssøgsmål — formaliteten — fagforeninger og personaleudvalg — retsakt, der berører dem umiddelbart og individuelt — berettiget interesse, der giver grundlag for, at anerkendte arbejdstagerrepræsentanter efter anmodning kan fremsætte bemærkninger under den administrative procedure«

Rettens dom (Anden Udvidede Afdeling) af 27. april 1995 1250

Sammendrag af dom

1. *Annullationssøgsmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter, der berører dem umiddelbart og individuelt — beslutning om en fusions forenelighed med fællesmarkedet — anerkendte repræsentanter for arbejdstagerne i de berørte virksomheder — søgsmålsret, som principielt, og medmindre der foreligger særlige omstændigheder, er begrænset til, at Fællesskabets retsinstanser efterprøver, om Kommissionen har iagttaget anerkendte arbejdstagerrepræsentanters processuelle rettigheder*

(EF-traktaten, art. 173, stk. 4; Rådets forordning nr. 4064/89, art. 18, stk. 4; Rådets direktiv 77/187)

2. *Konkurrence — fusioner og virksomhedsovertagelser — Kommissionens undersøgelse — Kommissionens forpligtelser over for nærmere angivne tredjemænd — anerkendte repræsentanter for arbejdstagerne i de berørte virksomheder — underretning om en påtænkt, anmeldt fusion — ingen pligt hertil*

(Rådets forordning nr. 4064/89, art. 18, stk. 4; Rådets direktiv 77/187, art. 6)

1. En beslutning, som Kommissionen i medfør af forordning nr. 4064/89 udsteder om, hvorvidt en fusion er forenelig med fællesmarkedet, berører i traktatens artikel 173, stk. 4's forstand de i national ret anerkendte repræsentanter for arbejdstagerne i de pågældende virksomheder individuelt, allerede på grund af, at disse arbejdstagerrepræsentanter i forordningen — hvorefter Kommissionen kan tage fusionens konsekvenser for arbejdstagerne i betragtning, når disse konsekvenser kan have indvirkning på de sociale mål, der omhandles i traktatens artikel 2 — udtrykkeligt nævnes blandt de tredjemænd, som godtgør at have en berettiget interesse i at måtte afgive udtalelser til Kommissionen under undersøgelsesproceduren vedrørende en påtænkt fusion. Dette gælder, uanset om arbejdstagerrepræsentanterne rent faktisk har deltaget i proceduren.

Principielt og medmindre der foreligger særlige omstændigheder, berører beslutningen derimod ikke arbejdstagerrepræsentanterne umiddelbart. For det første har en beslutning, hvorved en fusion godkendes efter en undersøgelse af, om den er i overensstemmelse med Fællesskabets konkurrenceregler — selv ikke hvis fusionen i beslutningen gøres betinget af, at en af de deltagende virksomheder afhænder en del af sine aktiviteter til en udenforstående virksomhed — i sig selv ingen indvirkning på selvstændige rettigheder, som

tilkommer repræsentanter for arbejdstagerne i de berørte virksomheder, idet disse rettigheder, i forbindelse med den virksomhedsoverførsel, fusionen giver anledning til, fortsat vil bestå — som det bestemmes i de relevante fællesskabsregler — på de nærmere vilkår, der er fastlagt i national ret. For det andet griber beslutningen ikke umiddelbart ind i de pågældende arbejdstageres interesser, da arbejdstageres interesser kun indirekte kan blive berørt af en afhændelse af en del af virksomhedens aktiviteter. Som det fremgår af direktiv 77/187 om varetagelse af arbejdstageres interesser i forbindelse med overførsel af virksomheder, kan en sådan afhændelse nemlig ikke i sig selv medføre en ændring af arbejdsforholdet, som det er reguleret ved arbejdsaftalen og de kollektive overenskomster. Hvis der som følge af en fusion træffes dispositioner, der berører arbejdstageres interesser, træffes de af de pågældende virksomheder og vil, med hensyn til, om de er i overensstemmelse med de nationale regler og fællesskabsbestemmelserne om arbejdsforhold, være undergivet de nationale domstoles kontrol.

Da repræsentanterne for arbejdstagerne har fået tillagt processuelle rettigheder ved forordning nr. 4064/89, og da varetagelsen af disse rettigheder principielt kun kan underkastes en kontrol ved Fællesskabets retsinstanser i forbindelse med efterprøvelsen af lovligheden af Kommis-

sionens endelige beslutning, bør arbejdstagerrepræsentanterne dog inddrages i søgsmålsadgang, som er begrænset til at tjene til beskyttelse af deres processuelle rettigheder, og de bør således have ret til at anlægge sag til prøvelse af beslutningen med det præcise formål at opnå, at Fællesskabets retsinstanser efterprøver, om de processuelle rettigheder, de i medfør af artikel 18 i forordning nr. 4064/89 kunne påberåbe sig under den administrative procedure, er blevet tilsidesat. I forbindelse med udøvelsen af denne søgsmålsadgang vil kun en væsentlig tilsidesættelse af de processuelle rettigheder — og ikke anbringender, som støttes på, at materielle regler i forordning nr. 4064/89 er tilsidesat — kunne føre til, at Kommissionens beslutning annulleres.

2. Ved artikel 18, stk. 4, i forordning nr. 4064/89 har de anerkendte repræsen-

ter for arbejdstagerne i de virksomheder, der deltager i en fusion, efter anmodning fået ret til at afgive udtalelser til Kommissionen, men Kommissionen er ikke forpligtet til at give arbejdstagerrepræsentanterne oplysning om, at en påtænkt fusion er blevet anmeldt til Kommissionen af en af de deltagende virksomheder.

I henhold til artikel 6 i direktiv 77/187 om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder påhviler det vedkommende virksomheder at underrette repræsentanterne for arbejdstagerne, og det henhører under de nationale myndigheder at påse, at denne oplysningsforpligtelse opfyldes.